

τῆς δποίας ἐγένετο ή ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀποτυχοῦσα φωταψία.

* *

Ἐπίσης ἄλιτος μᾶς ἔμεινεν ἡ ἀπορία, τί ἄρά γε ἦννόει διπεπιδευμένης καθηγητής κ. Ἀναγγωστάκης, εἰπὼν ἐν τῇ ἐναρκτηρίῳ τῆς ἱατρικῆς συνόδου ἀγορεύσει του, διτι χάρις εἰς τὴν σύνοδον αὐτὴν θὰ παύσωσιν οἱ ἱατροί μας νὰ ἥνει μεταπράται τῆς ξένης ἐπιστήμης καὶ θὰ δημιουργήσωσι πρωτότυπον ἐπιστήμην. Αὐτὸ δὰ τὸ θαῦμα πῶς θὰ γένη διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις διλιγοημέρου ταξειδίου τῶν ἑκατὸν ὅγδας κοντά ἔξοχωτάτων; Ἀλλώς τε τὰ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις διαπρέποντα σήμερον ἔθνη κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις πᾶν δ, τι παράγουσιν. Εὔτυχεῖς δὲ ἡμεῖς, ἐὰν εἴμεθα ἐνήμεροι πάντων τῶν ἀλλαχοῦ γινομένων, ἀφοῦ τοιαύτην πάσχομεν στείρωσιν. Ἐὰν εἴχομεν πρωτότυπα ἐπιστημονικὰ ἔργα, ἵσως ἀλλέως θὰ ἐσκεπτόμεθα. Καὶ ἐὰν εἴμεθα ἐνήμεροι τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιστήμης μεταπράται, εἶνε πιθανόν, διτι θὰ εἴχομεν καὶ ζῶσαν Ἑλληνικὴν ἐπιστήμην.

* *

Ο ἀρχαῖος θώραξ, δην εἶχε παραδώσει δ κ. Στήλμαν πρὸς τὸν ἀρειοπαγίτην κ. Στεφάνου ἵνα ἐπιστρέψῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ζακύνθῳ Κυρίαν εἰς ἣν ἀνήκει, δ πολύπλακυτος οὗτος θώραξ, ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἀφορμὴ ἀπιστεύτου ἀπανταχοῦ ἀλλοῦ η ἐν Ἑλλάδι ἀποκείρας, ηγουν δ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Εὐστρατιάδης ἐδοκίμασε νὰ ἀφαιρέσῃ αὐτὸν διὰ τῆς βίας. Ἀπέχομεν νὰ διηγηθῶμεν ἐν λεπτομερείᾳ τὸ οἰκτρὸν τοῦτο ἐπεισόδιον. Ο κ. Εὐστρατιάδης, διτις πρὸ τεσσαράκοντα περίπου ἐτῶν καταγίνεται εἰς τὰ ἀρχαιολογικὰ χωρὶς ποτὲ νὰ συντελέσῃ εἰς τι σπουδαῖον πρὸς δργανισμὸν μουσείου η συντήρησιν τῶν ἀρχαιοτήτων, εἶνε ἐκ τῶν ἀναριθμήτων ἐκείνων λογιωτάτων, οἵτινες ἔδωκαν ἔχυτοις δῆθεν εἰδικότητά τινα παρ' ήμεν. Ὅπο τὴν ἔποψιν ταύτην δὲν κρίνομεν αὐστηρῶς τὸν ἀρχαιολόγον τοῦτον, διότι ἐπὶ τέλους εἶνε δ, τι δύναται νὰ ἦνε. Ἀλλ' ἐκ τοῦ τελευταίου ἐπεισόδιου δ sui generis οὗτος ἀρχαιολόγος φαίνεται ἔχων περὶ ίδιοκτησίας τὰς αὐτὰς συγκεχυμένας ιδέας, δις καὶ δ βασιλεὺς τῶν βουνῶν τοῦ κ. Αβούτ. Κρίμα διτι αὐτοχειροτογήσας ἔσυτὸν ἀρχαιολόγον δ κ. Κακοστρατιάδης δὲν ἤκολούθησε τὸ στάδιον τῶν φυσικῶν κλίσεών του.

Ἐκ τοῦ Συνεδρίου τῷ Ἑλλήνων ἱατρῷ

Τὸ Συνέδριον κατὰ τοῦτο ἥδυνατο νὰ κληθῇ καὶ συνέδριον ἀρχαιολόγων, διότι εἴδομεν εἰς τὸν κατάλογον μερικοὺς ἱατρούς, οἵτινες τώρα ἐνεθυμήθησαν, διτι εἴναι τοιοῦτοι.

* *

Κατὰ σύμπτωσιν παρούσης καὶ τῆς βουλῆς ὅλοι οἱ βουληφόροι ἱατροὶ μετεβλήθησαν εἰς ἱατροὺς βουληφόρους.

* *

Ἀπὸ τὸν κατάλογον ἔλειπον μερικαὶ εἰδικότητες ἱατροὶ ἀφοῦ ἄλλαι παρῆσαν. Οὕτω δὲν εἴδομεν τὸν κ. Θεοδωρίδην διτις ἥδυνατο κάλλιστα νὰ μᾶς φωτίσῃ διὰ τῶν κλιματολογικῶν παρατηρήσεών του ἐν Κηφησίᾳ.

* *

Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιδημίας τοῦ θέρους δεινὸν ἀγῶνα ἐγένυησε μεταξὺ τῶν Αθηναίων ἱατρῶν. Καὶ δ. κ. Ζωχίδης εἶπεν: «δσους δὲν ἥμπορούσαμεν νὰ ἱατρεύσωμεν καὶ ἐπήγαναν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, ἐλέγομεν, διτι πάσχουν ἀπὸ κοιλαιακὸν τύφον.»

* *

Παρετηρήθη, διτι περισσότεροι ἱατροὶ ησαν εἰς τὸ δωρεάν γεῦμα τοῦ Παρρασσοῦ η εἰς τὸ ῥεφενηδόν ἰδικόν των.

* *

Καὶ γεννᾶται μία ἀπορία. Αἱ πόλεις, ἀπὸ τὰς δποίας λείπουσιν τόσοι ἱατροὶ ἐδῶ παρόντες, στέκουν καλλίτερα εἰς τὴν ὑγείαν των η χειρότερα;

* *

Καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα, δ Ἀσμοδαῖος ἀκόμη δὲν ἐκατάλαβε τὶ ἐθγῆκε ἀπὸ τὸ συνέδριον τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν.

Διάλογοι ἐπὶ τῆς φωταψίας.

Μεταξὺ ὑπηρέτου καὶ ὑπηρετρίας. — Τί ἀνάβουν φῶτα πάλιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν;

— Κάμουν συμβούλιο οἱ γιατροὶ καὶ θέλουν νὰ βλέπουν.

Μεταξὺ δύο Ἀθηναίων. — Δὲν βλέπεις ῥετσίνας; τί ηλεκτρικὸν φῶς μοῦ κουβεντιάζεις;

— Κουτέ! Ή ῥετσίνα εἶνε Ἑλληνικὸν ηλεκτρικὸν φῶς. (Ιστορικά).